

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 250. Ioseph inuolvit illud in sindone mundæ. v. 59.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Pilatus reddi corpus Iesu Iosepho, qui non per alium, sed semetipsum curavit deponi, & afflictæ Matri Mariæ restituit corpus filij ut & cum ipsa terræ mandaret. Tantis amor & fervor erat in hoc homine Principe, ut pro charitate Dei & matris eius, non detrectare adire ipsum hominem gentilem Pilatum, & domum eius intrare contra morem Iudæorum, non attendens invidiam & oblocutiones Iudæorum, ex eo quod peteret, imo proprijs manibus deponeret corpus Iesu à Cruce, sed & portaret & sepeliret in proprio sepulchro recenter sibi præparato. Verè justitiam dilexit & æquitatem vidit vultus eius: sciebat namque quanti pretij & dignitatis esset hoc corpus deificatum, & quod per invidiam tradidissent morti contra omnem iustitiam Iudæi, ideoque & ipse cum Christo iusto iustus mori cupiens suscepit hunc amoris divini laborem, & iustitiæ opus contra Iudæorum machinationes & investivas omnes triumphator.

Domine Iesu, scio quod maiorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis, vel iustitia. Ecce hic dives & Princeps ex charitate corpus tuum à Cruce deponendi, & sepeliendi honorifice, exponit se periculo mortis & invidiæ Iudæorum, & Principum, & Seniorum ut tibi soli serviat & Matri pro iustitia, da quoque & mihi hanc gratiam ut in omni actione & occasione pro te & tua iustitia ignominiam pati imo mori non recusem.

§. 249. *Et accepto Corpore. v. 60.*

O quanto cum gaudio exultavit, quod dignus fuerit habere hoc sanctum Corpus illud tangere, deponere, reddere, afflictæ Matri, & id honorare & sepelire: Quâ festinatione illud deposuerit, ne per importunam Iudæorum & Principum invidorum instantiam apud Pilatum sententia mutaretur! ô quot lacrimis amoris lavit hoc corpus Iesu inter deponendum, quot oscula fixerit salvificis illis vulneribus. Certabat in eo luctus & gaudium. Luctus ob crudelitatem exercitam; gaudium ob impetratam potestatem sepeliendi & honorandi corpus Iesu, modico tempore quo ipsum erat mansurum visibiliter in terris. O quot genu flexiones! quot adorationes ab astantibus exhibitas credemus! Quis non flevisset, si Christi matrem vidisset in tanto supplicio acceptantem à Cruce filium!

O domine fleam me peccatorè omni momento, fleam te iustum iudicem pro me patientem, Christi matrem fleam contristantem & dolentem, & quod sim causa tantæ crudelitatis.

§. 250. *Ioseph inuolvit illud in sindone munda. v. 59.*

Ioseph cognoscens quantus honor deberetur huic corpori, & quam
imma-

immaculatum, quamque Sanctum esset, quo nil sanctius sub cælo & mundius exstabat, accepit & attulit secum linteum pretiosum, candidum & novum, & inuoluit illud corpori Christi ad sepeliendum; indicando per hoc quam puri, quam candidi, quam sancti & immaculati esse debeant homines, qui Christi corpus in Eucharistia assumere intendunt, & quodammodo in se sepelire.

Væ igitur miseris illis qui conspurcant corpus vel animam suam peccatis, in quibus tamen illud benedictum corpus toties recipitur & quasi sepelitur, certe Domine Iesu non ibi in sindone munda, sed, pro pudor & dolor! in cloaca iacet fetidissima, & sordibus plena, & tamen non dedignaris ad nos venire & despectum illum perferre, ô charitas infinita!

Domine Iesu patientissime & mundissime, si unquam id à me quoque factum est doleo, & rogo veniam, petoq; abs te, qui solus potes mandare quem vis, munda cor & corpus meum, ut veniens ad me in S. Eucharistia toties delecteris habitare in me quasi in sindone munda.

§. 251. *Et posuit illud in monumento suo novo quod exciderat in petra. v. 60.*

Magnum signum reverentiæ & amoris erga Dominum quod post eius mortem ipse Princeps venerit ad sepulturam eius, deposuerit corpus è Cruce, illud ipsum involverit sindoni, ipsum portaverit ad sepulchrum & proprium cesserit excisum noviter in petra monumentum.

Domine, da mihi obsecro gratiam, ut edam quotidie signum aliquod amoris tui erga proximos & propter te sive in vivos sive defunctos & sic quotidie præparem tibi sepulchrum noviter excisum in petra cordis mei, nam id verè petra est, & quidem durissima, nisi per te mollescat, ceterum Pharaonis indicat mihi quale sit sine te cor meum: quale illud fait, meum erit, si gratia tua deseruerit me. Ne igitur desere me, ne recede à me, sed quiesce in me, ut sit mihi salus à te.

§. 252. *Et advoluit saxum magnum ad ostium monumenti. v. 60.*

Prudenter advoluit saxum magnum Sanctus ille Iosaph monumenti ostio, ut illæsum custodiretur corpus Iesu, ne vel à bestiis laceretur, vel ab ipso invidis Iudæis ignominia in ipso adhuc sepulchro afficeretur. advoluit autem quia propter magnitudinem & pondus portari non poterat. Id ipsum coaptavit ostio, ne leviter inde vel revolui & deportari posset.

Mi Iesu, utinam ego imitater prudentiam & studium huius Sancti, utinam mysticum saxum advolverem custodiæ cordis, nimirum constantiam, ut ubi tu semel intraveris & sepultus in eo fueris, inde nunquam possis